

Bakul
Books

ପିଲୋକିଓ

ପିମୋକିଓ

କାର୍ଲେ କଲୋଡ଼ି

ପୁନଃ କଥନ

ଜୁଲିଆ କାପୋନେରି ଓ ମାରିଆ ମନୋନି

ଅନୁବାଦ

ସବିତା ପଛନାୟକ ଓ ଅମିଷ ପଛନାୟକ

ଚିତ୍ର

ଡନୁଷ୍ଠ, ତିଷ୍ୟା, ଦିବ୍ୟମ, ଗୀତିଙ୍ଗା, ଅଦିତି, ମାନ୍ଦ୍ରୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠା, ଅମନ୍,
ଆଞ୍ଜେଲିନା, ଦନିତା, ପୋରଙ୍ଗାମନ୍, ଚର୍ଚାନନ୍, ନଷ୍ଟାରୁତି, ଦାରାଢ଼ାତି

ଦେଶ ବିଦେଶର ଶିଶୁ କାହାଣୀ

ପିନୋକିଓ

Pinocchio

© ବକୁଳ ପାଉଷ୍ଟେସନ୍

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୧୭

ପୃଷ୍ଠା- ୨୪

ମୂଲ୍ୟ- ୮.୪୦/-

ମୂଲ୍ୟ ସମାଦକ

ଦାଶ ବେନହୁର

ସମାଦକ

ସ୍ଵାଗତିକା ସେ୦୧

ପ୍ରକାଶକ

ଯତୀନ୍ କୁମାର ନାୟକ

ବକୁଳ ପାଉଷ୍ଟେସନ୍

୧୭ ସତ୍ୟ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧୦୦୭

ଦୂରଭାଷ- ୯୯୩୮୮୦୮୦୮୦

ମୁଦ୍ରକ

ଏବି ଜମାଜିଙ୍ ଏଣ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟସ

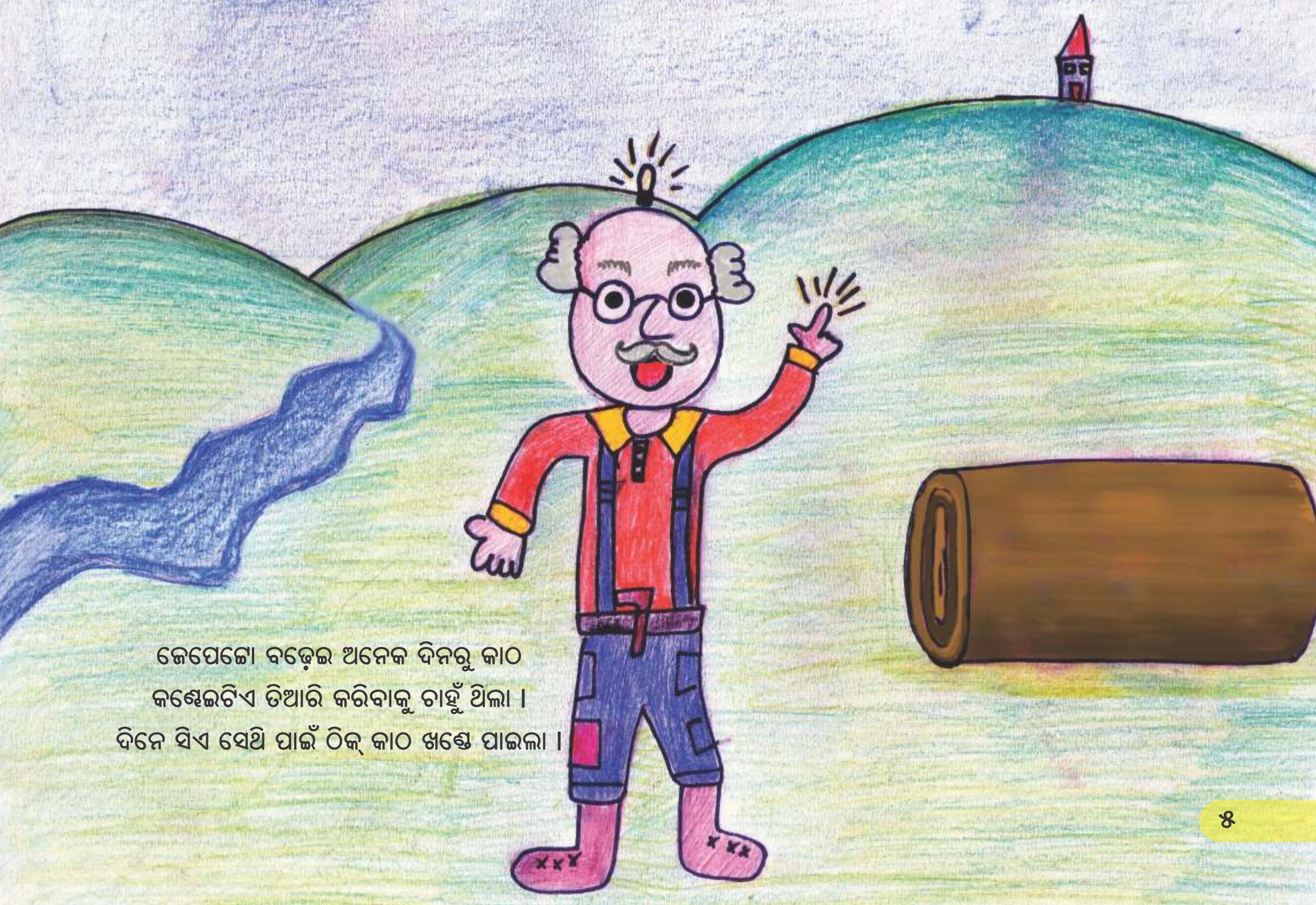
୭୭-୭୩, ଗଙ୍ଗା ନଗର, ଯୁନିଟ୍- ୭

ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧୦୦୩

E-mail: contactbakul@gmail.com

Website: www.books.bakul.org

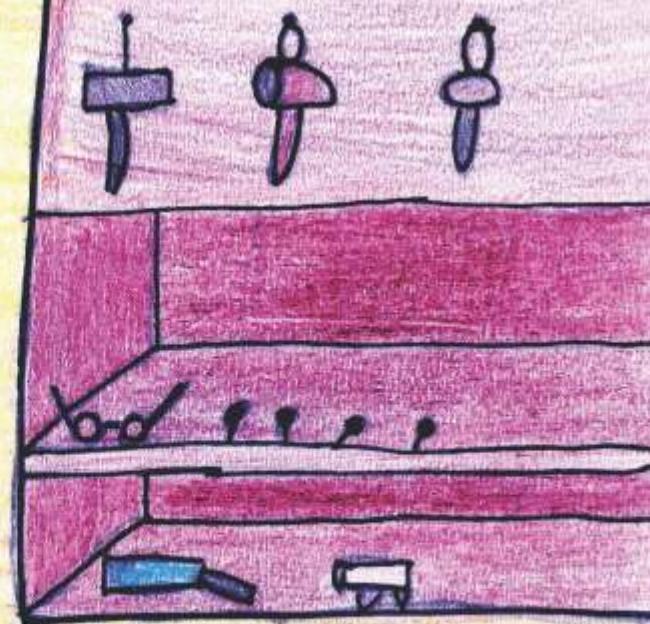

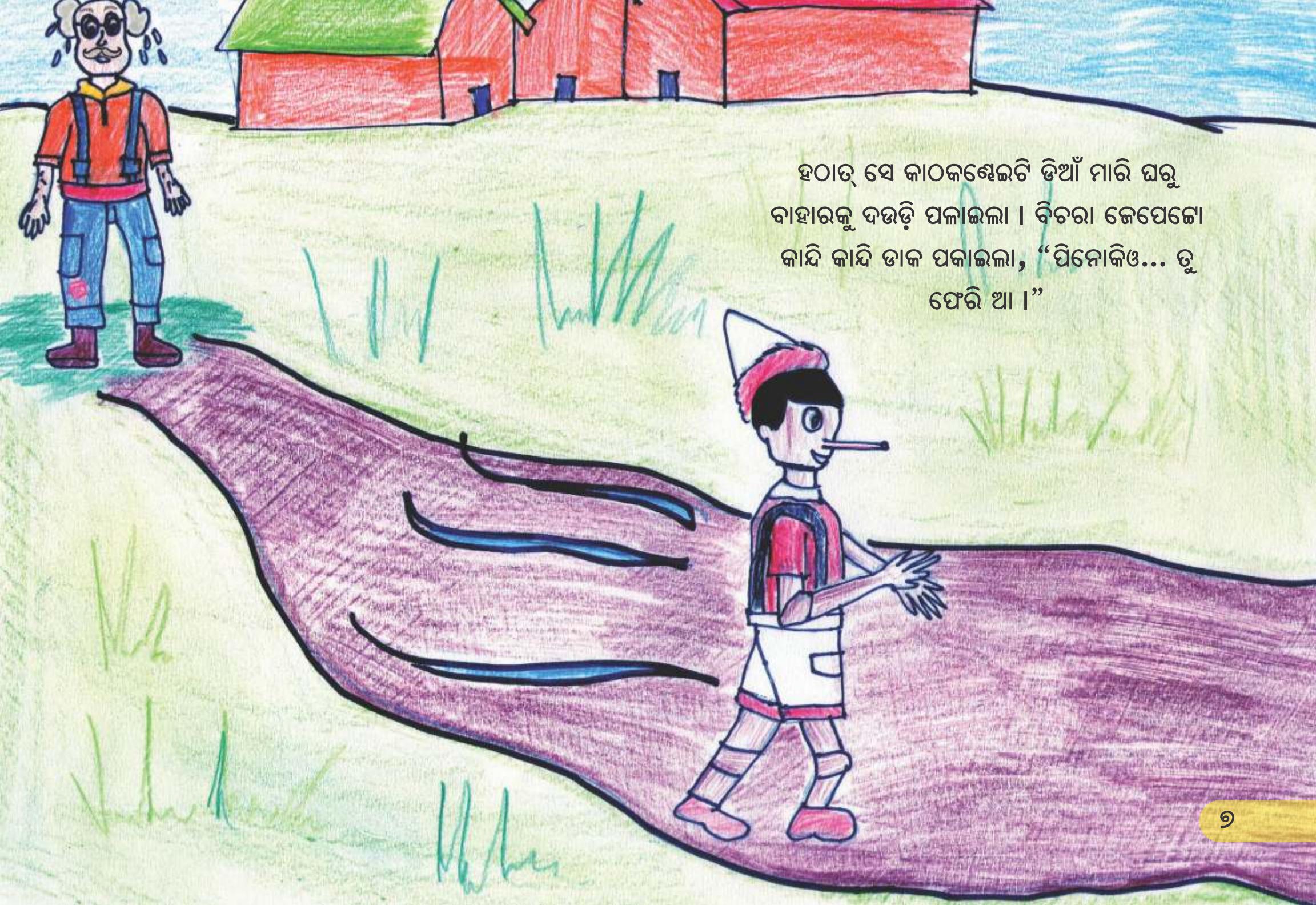
ଜେପେଣୋ ବଡ଼େଇ ଅନେକ ଦିନରୁ କାଠ
କଣ୍ଟେଳଟିଏ ତିଆରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲା ।
ଦିନେ ସିଏ ସେଥି ପାଇଁ ଠିକ୍ କାଠ ଖଣ୍ଡ ପାଇଲା ।

8 Geppetto's Lab କଣ୍ଠ

ସେଇ କାଠ ଖଣ୍ଡରେ ସେ ପ୍ରଥମେ କଣ୍ଠେଇର ମୁଣ୍ଡ ଓ ନାକ ତିଆରି କଲା । ଗଛୁ ଗଛୁ ନାକଟି ଲମ୍ବିବାକୁ ଲାଗିଲା । (ଲମ୍ବା...ଆହୁରି ଲମ୍ବା...) । ଶେଷରେ ନାକଟି ବହୁତ ଲମ୍ବା ହୋଇଗଲା ।) ଏହା ଦେଖି ଜେପେଣୋ ଆଣ୍ଟମ୍ପ ହୋଇଗଲା । ସେଇ କଣ୍ଠେଇର ନାଁ ସେ ପିନୋକିଓ ରଖିଲା ।

ହଠାତ୍ ସେ କାଠକଣ୍ଠେଇଟି ଡିଆଁ ମାରି ଘର
ବାହାରକୁ ଦଉଡ଼ି ପକାଇଲା । ବିଚରା ଜେପେଣୋ
କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଡାକ ପକାଇଲା, “ପିନୋକିଓ... ତୁ
ଫେରି ଆ ।”

କିଛି ସମୟ ପରେ ପିନୋକିଓ ଘରକୁ ଫେରି ଆସି ନିଆଁ ପାଖରେ ବସିଲା । ଗୋଟେ
ଝିଣ୍ଡିକା ଆସି ଭଣ ଭଣ ହୋଇ ତାକୁ କହିଲା, “ତୁ ଗୋଟେ ମୂର୍ଖ କାଠକଣ୍ଠେଇ ।”

‘ଏହା ଶୁଣି ପିନୋକିଓ ରାଗି ଯାଇ କହିଲା, “ନା, ମୁଁ କଣ୍ଠେଇ ନୁହେଁ ।

ମୁଁ ଗୋଟେ ପୁଅ ।”

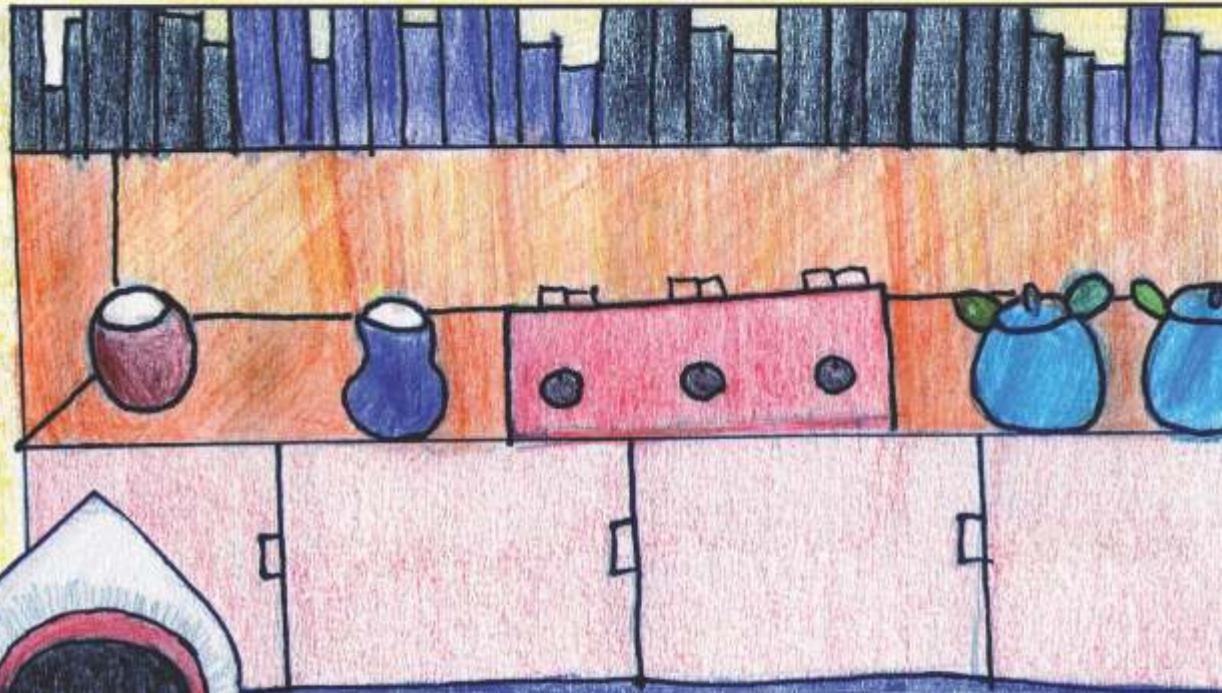

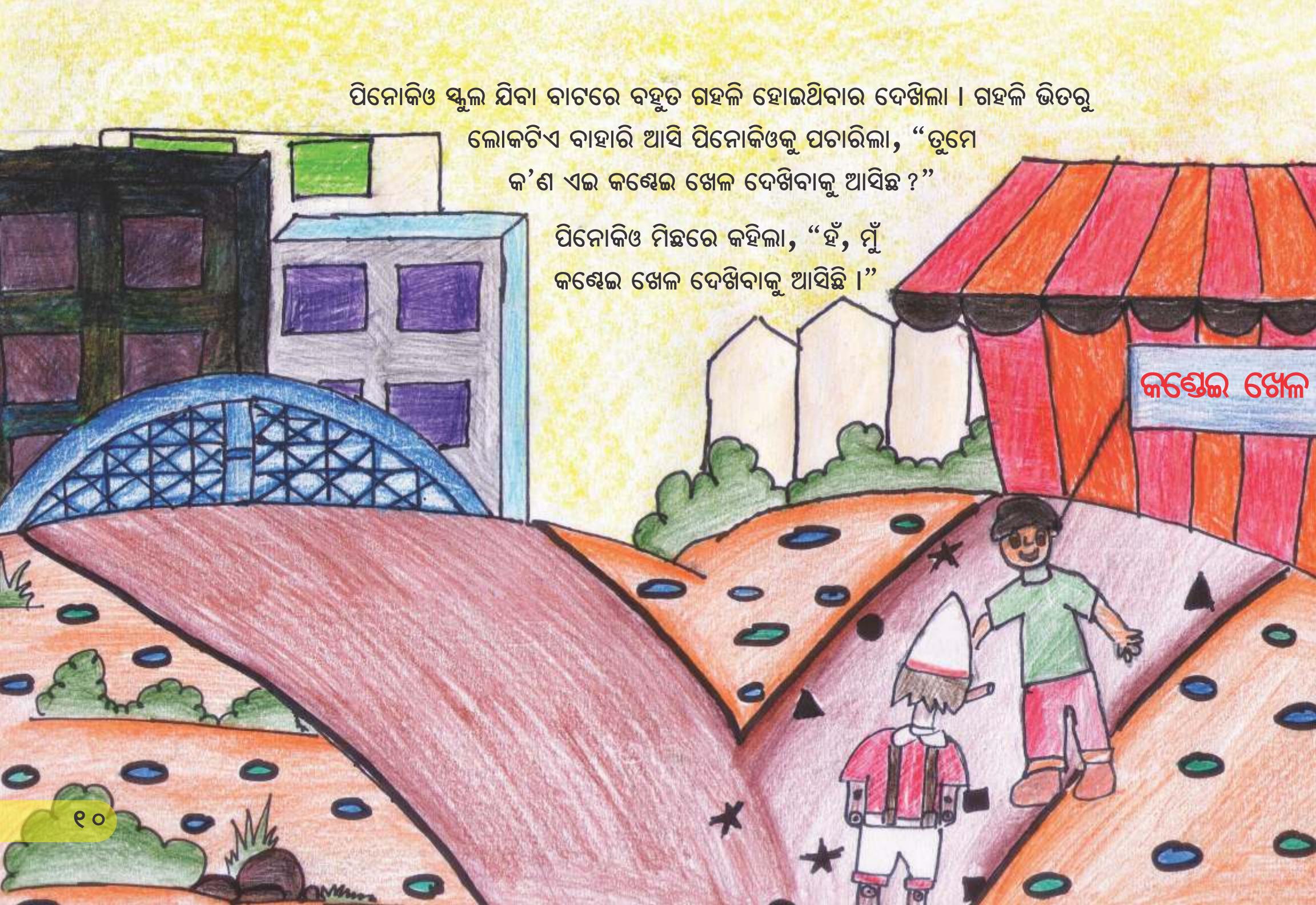
ହେଲେ ଝିଣ୍ଡିକା କହିଲା, “ନା ତୁ ପୁଅ ନୋହୁଁ , ଗୋଟେ ଚଗଲା
କାଠକଣ୍ଠେଇ । ଭଲ ସ୍ଵଭାବର କାଠକଣ୍ଠେଇ ହିଁ ସତ ସତିକା ପୁଅ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।”

କିଛି ସମୟ ପରେ ଜେପେଣୋ ଘରକୁ ଫେରିଲା ।
ପିନୋକିଓକୁ ଘରେ ଦେଖି ସେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇ
ଗଲା । ପିନୋକିଓ ଜେପେଣୋକୁ କହିଲା, “ବାପା
ମୁଁ ସତ ସତିକା ପୁଅ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ।”

ଜେପେଣୋ କାହିଲା, “ବାପ ! ଖୁବ୍
ଉଳ କଥା । ତାହା ହେଲେ ତୁ ଏଥର
ସ୍କୁଲ ଯିବୁ ।”

ପିନୋକିଓ ସୁଲ ଯିବା ବାଟରେ ବହୁତ ଗହଳି ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲା । ଗହଳି ଭିତରୁ
ଲୋକଟିଏ ବାହାରି ଆସି ପିନୋକିଓକୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମେ
କ’ଣ ଏଇ କଣ୍ଠର ଖୋଲ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଛ ?”

ପିନୋକିଓ ମିଛରେ କହିଲା, “ହଁ, ମୁଁ
କଣ୍ଠର ଖୋଲ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଛି ।”

କଣ୍ଠର ଖୋଲ

କଣ୍ଠେଇ ଖୋଲ

ପିନୋକିଓ ମୁଣ୍ଡକୁ
ଗୋଟେ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି
ଜୁଟିଲା । ସେ ତା'ର
ସବୁ ସ୍କୁଲ୍ ବହି ବିକି
ଦେଲା । ଆଉ ସେଇ
ପଇସାରେ ଟିକେଟ୍ କିଣି
କଣ୍ଠେଇ ଖୋଲ
ଦେଖିବାକୁ ଗଲା ।

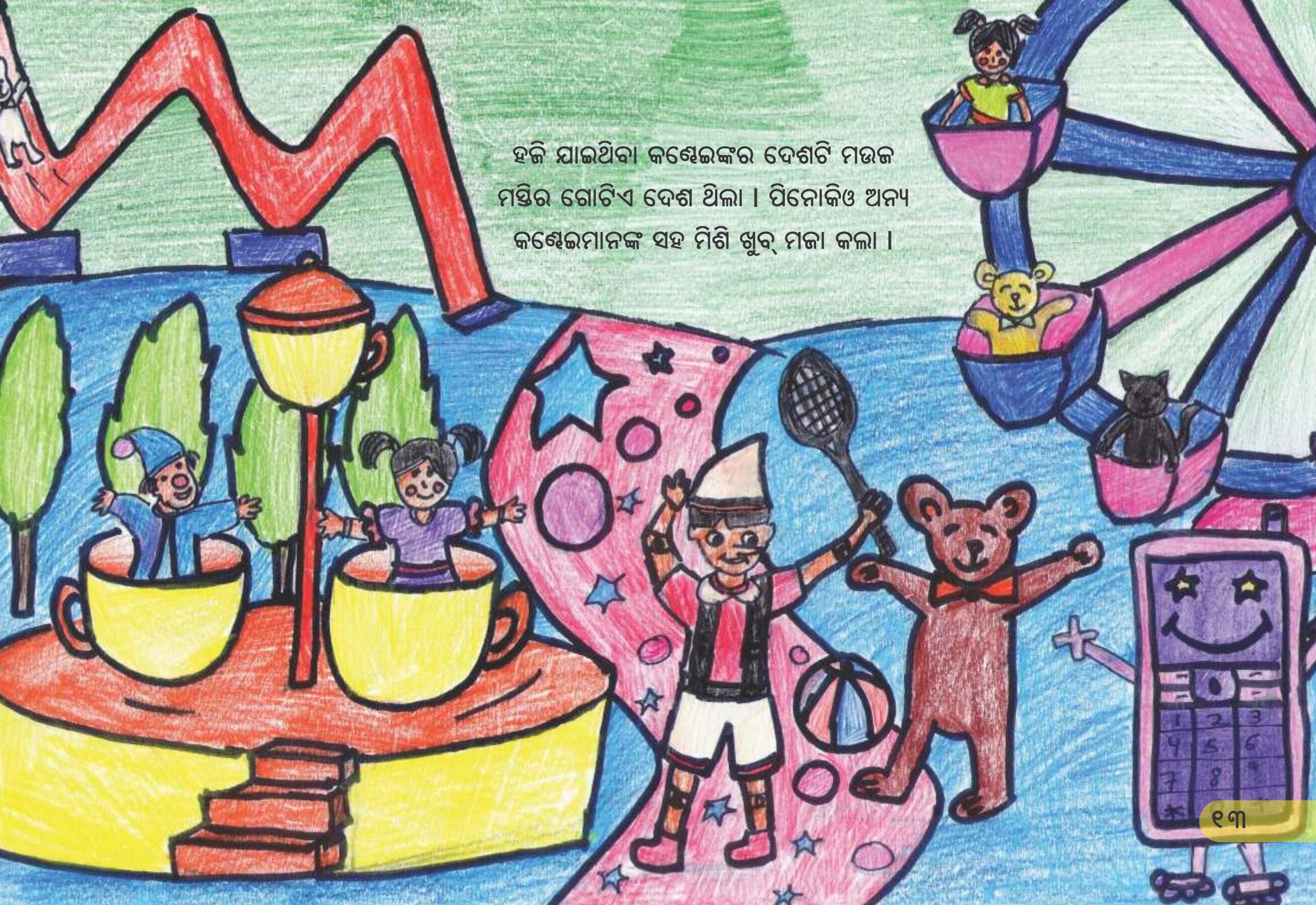
ଟିକେଟ୍ ଘର

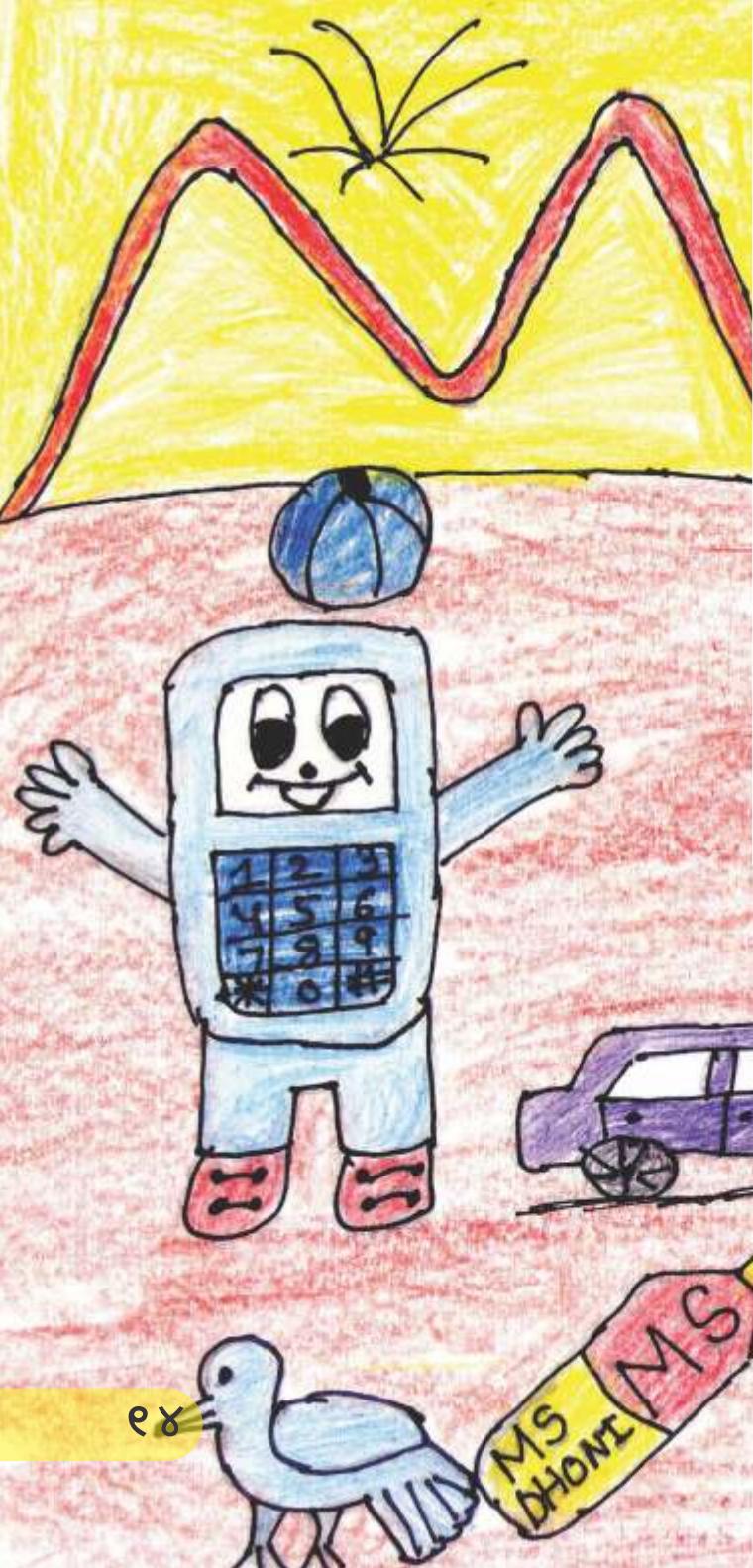
ସେଠାରେ ଖେଳ ଦେଖାଉ ଥିବା ଜୋକର ପିନୋକିଓକୁ କହିଲା,
“ଏ କଣ୍ଠେ ତୁ ଆସ, ଆମ ସହ ମିଶିବୁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ହଜି
ଯାଇଥିବା କଣ୍ଠେଙ୍କର ଦେଶକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁ ଆମ ସହ ସେଠାକୁ
ଯିବୁ କି ?” ପିନୋକିଓ ତାଙ୍କ କଥାରେ ରାଜି ହୋଇ ଗଲା ।

‘KùS
ùL

ହଜି ଯାଇଥିବା କଣ୍ଠେଇଙ୍କର ଦେଶଟି ମଉଜ
ମସ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଥିଲା । ପିନୋକିଓ ଅନ୍ୟ
କଣ୍ଠେଇମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ଖୁବ୍ ମଜା କଲା ।

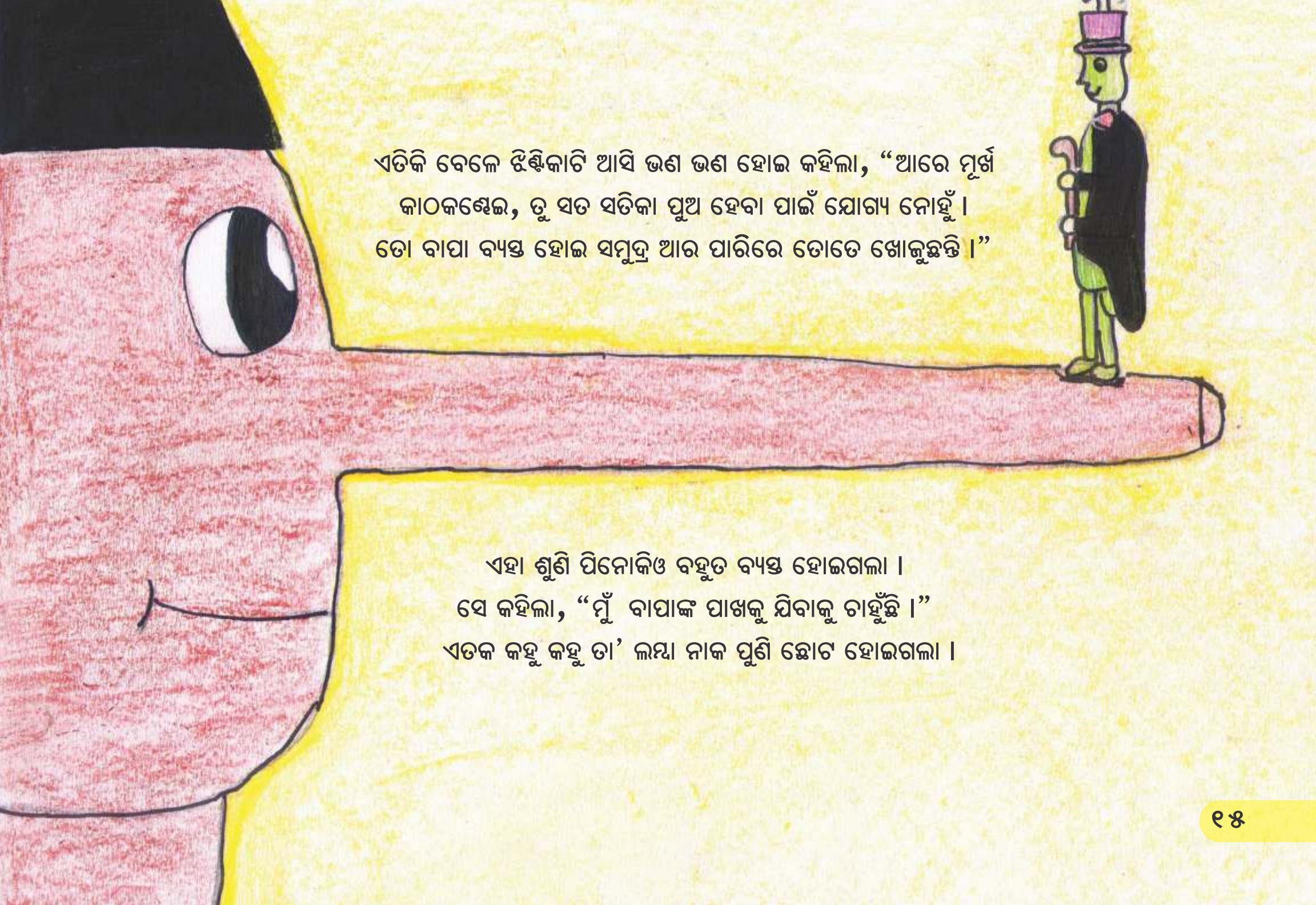

ଗୋଟେ ଚେତି ଭାଲୁ ପିନୋକିଓକୁ ପଚାରିଲା,
“ତୁମେ କ’ଣ ଗୋଟେ ହଜି ଯାଇ ଥିବା କୁଣ୍ଡଳ ?”
ସେ ମିଛରେ କହିଲା, “ହଁ ।”
“ମିଛ କହିବାରୁ ତା’ର ନାକ କୁଣ୍ଡଳ ହେଲା ଓ
ଆଉ ଟିକିଏ ଲମ୍ବା ହୋଇ ଗଲା ।
ଚେତି ପୁଣି ପଚାରିଲା, “ମୋର କେହି ନାହାନ୍ତି ।
ଆଉ ତୋ’ର ?”
ପିନୋକିଓ ମିଛରେ କହିଲା,
“ହଁ ମୋର ମଧ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି ।”

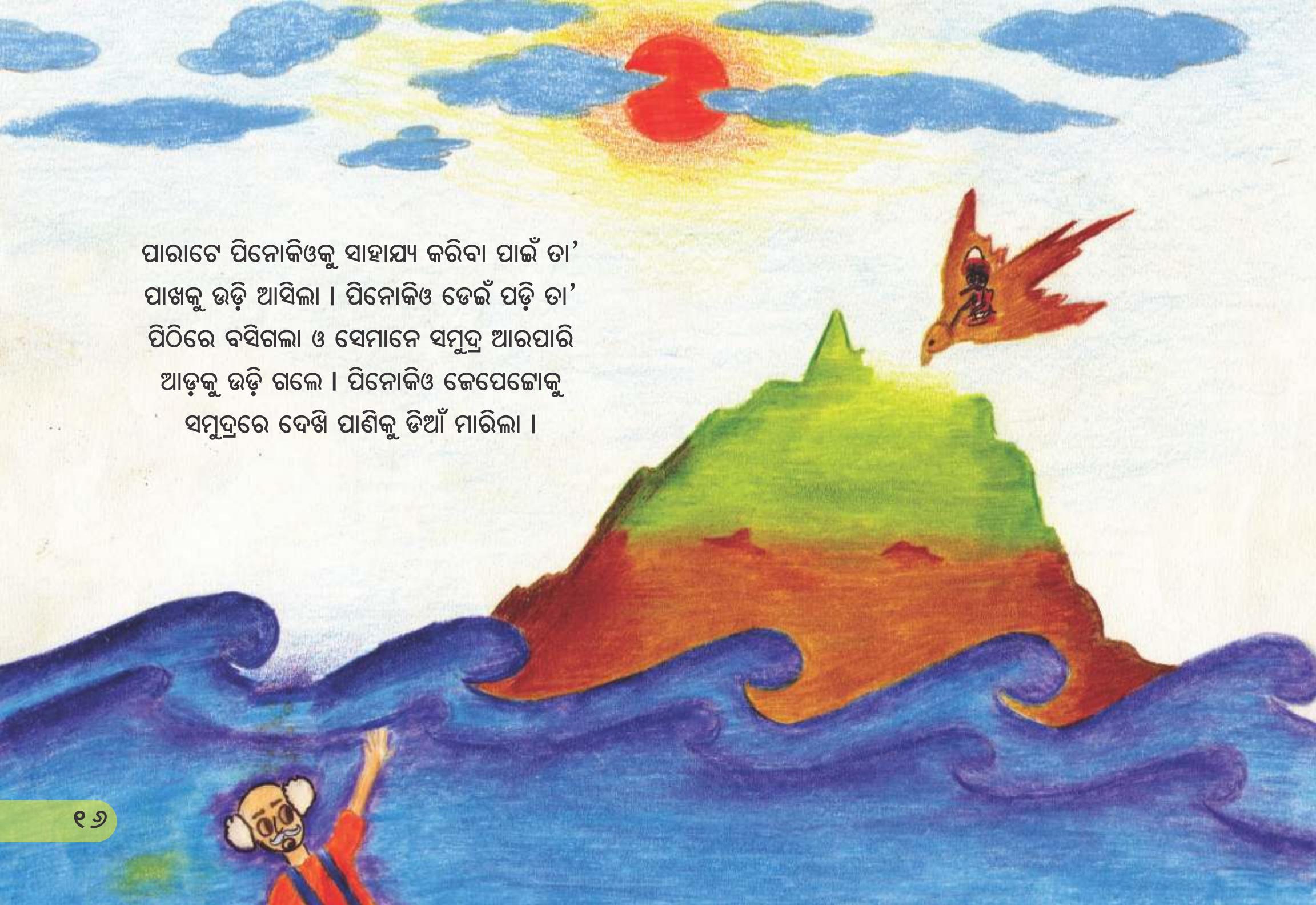
ତା’ ନାକ ପୁଣି କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇ ଆହୁରି ଲମ୍ବିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏତିକି ବେଳେ ରୁଣ୍ଡିକାଟି ଆସି ଭଣ ଭଣ ହୋଇ କହିଲା, “ଆରେ ମୂର୍ଖ
କାଠକଣ୍ଠେଇ, ତୁ ସତ ସତିକା ପୁଅ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଁ ।
ତୋ ବାପା ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଆର ପାରିରେ ତୋତେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ।”

ଏହା ଶୁଣି ପିନୋକିଓ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା ।
ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।”
ଏତକ କହୁ କହୁ ତା’ ଲମ୍ବା ନାକ ପୁଣି ଛୋଟ ହୋଇଗଲା ।

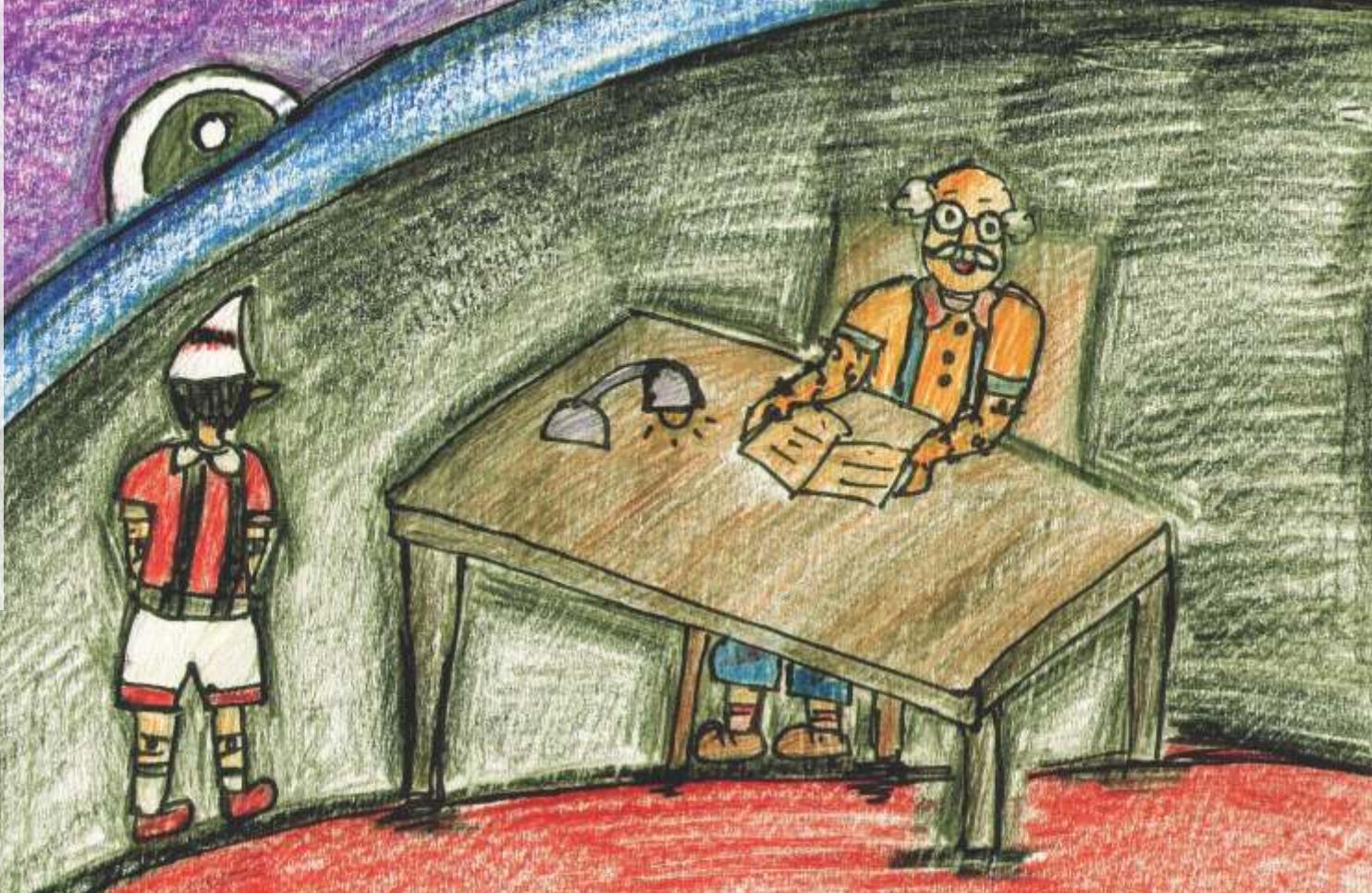

ପାରାଟେ ପିନୋକିଓକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତା’
ପାଖକୁ ଉଡ଼ି ଆସିଲା । ପିନୋକିଓ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ତା’
ପିଠିରେ ବସିଗଲା ଓ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ଆରପାରି
ଆଡ଼କୁ ଉଡ଼ି ଗଲେ । ପିନୋକିଓ ଜେପେଣୋକୁ
ସମୁଦ୍ରରେ ଦେଖି ପାଣିକୁ ଛିଆଁ ମାରିଲା ।

ହଠାତ୍ ଏକ ବଡ଼ ଡେଉ
ଆସିଲା । ପିନୋକିଓ ତା’
ବାପାକୁ ଆଉ ଦେଖି
ପାରିଲାନି । ସେ
ଜେପେଣୋକୁ ପହଞ୍ଚିର
ପହଞ୍ଚି ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ
ଶେଷରେ ସେ ଏକ
ଅନ୍ଧାରିଆ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଭିତରେ
ପହଞ୍ଚିଲା । ସେଇଟା
ପ୍ରକୃତରେ ଥିଲା ଏକ ତିମି
ମାଛର ପେଟ ।

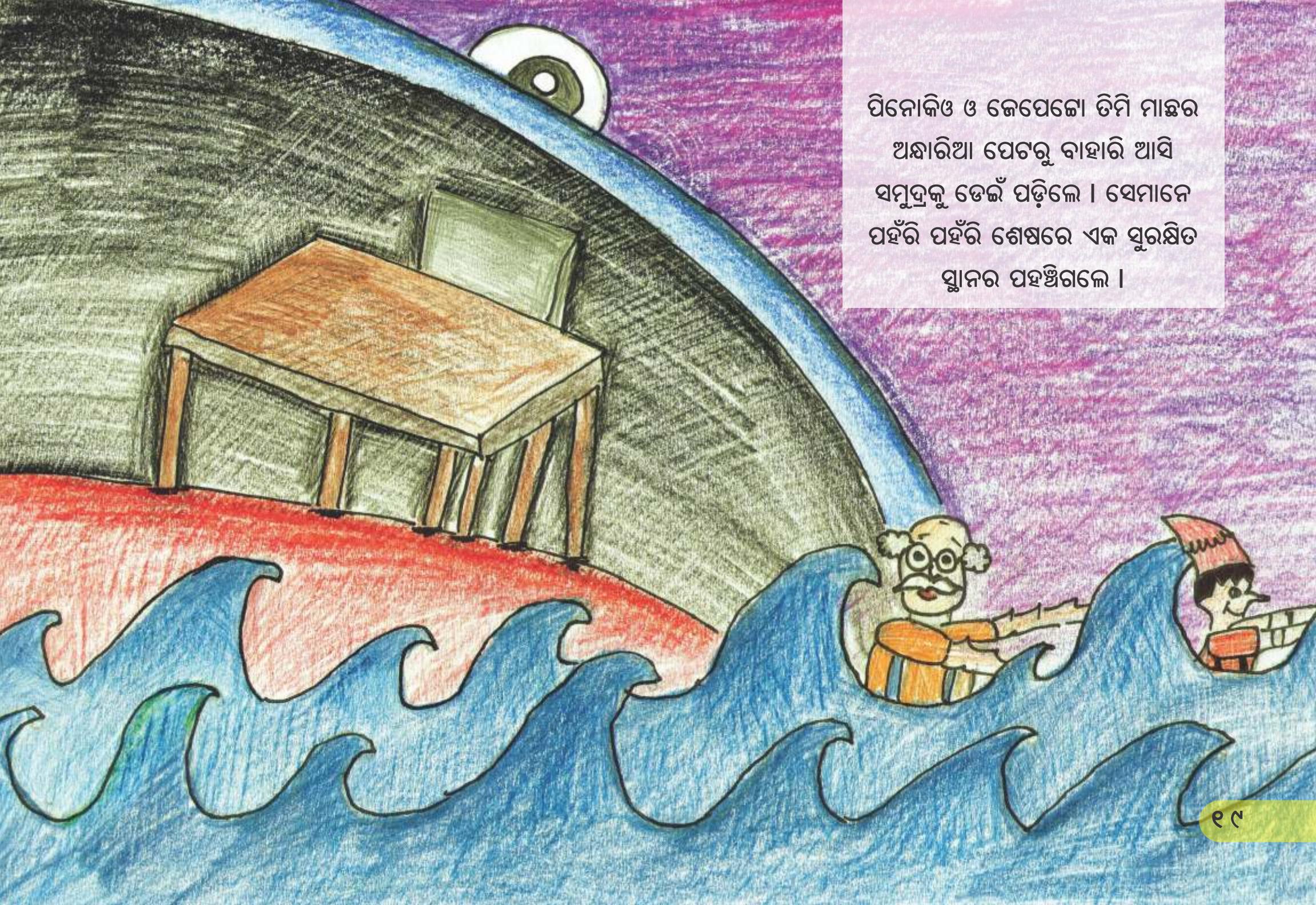

ପିନୋକିଓ ସେଇ ଅନ୍ଧାରିଆ ସୁଡ଼ଳ
ଶେଷରେ ଜଣେ ବୁଡ଼ା ଲୋକଙ୍କୁ
ମେଜ ପାଖରେ ବସି ବହି ପଢ଼ୁଥିବାର
ଦେଖିଲା । ସେ ଖୁବ୍ ଆସ୍ତେ କରି
ଡାକିଲା, “ବାପା ।” ଜେପେଣୋ ତା’
ପୁଅକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଗଲା ।

ପିନୋକିଓ ଜେପେଣୋକୁ କହିଲା,
“ବାପା ଦୁଷ୍ଟାମି ପାଇଁ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ।
ଆମେ ଏଠାରୁ କିପରି ବାହାରିବା ସେଇ
କଥା ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛି ।”

ପିନୋକିଓ ଓ ଜେପେଣୋ ତିମି ମାଛର
ଅନ୍ଧାରିଆ ପେଟରୁ ବାହାରି ଆସି
ସମୁଦ୍ରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ସେମାନେ
ପହଁର ପହଁର ଶେଷରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ
ସ୍ଥାନର ପହଞ୍ଚିଗଲେ ।

ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଜେପେଣୋ କହିଲା,
“ସତରେ ପିନୋକିଓ ତୁ ଗୋଟେ
ସୁନା କଣ୍ଠେ ।”

ସେଇଦିନ ରାତିରେ ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ଏକ
ପରୀ ଆସି ପିନୋକିଓ ଉପରେ ଯାଦୁ କରିଦେଲା ।
ପରଦିନ ସକାଳେ ଉଠି ପିନୋକିଓ ଦେଖିଲା ଯେ ସେ
ଗୋଟେ ଅସଲି ପୁଆରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଛି ।
ଖୁସିରେ ପାଟି କରି ସେ କହିଲା, “ବାପା ଦେଖ, ମୁଁ
ସତ ସତିକା ପୁଆ ପାଲଟି ଯାଇଛି ! ! ! ”

ବହି ସମୟରେ କିଛି

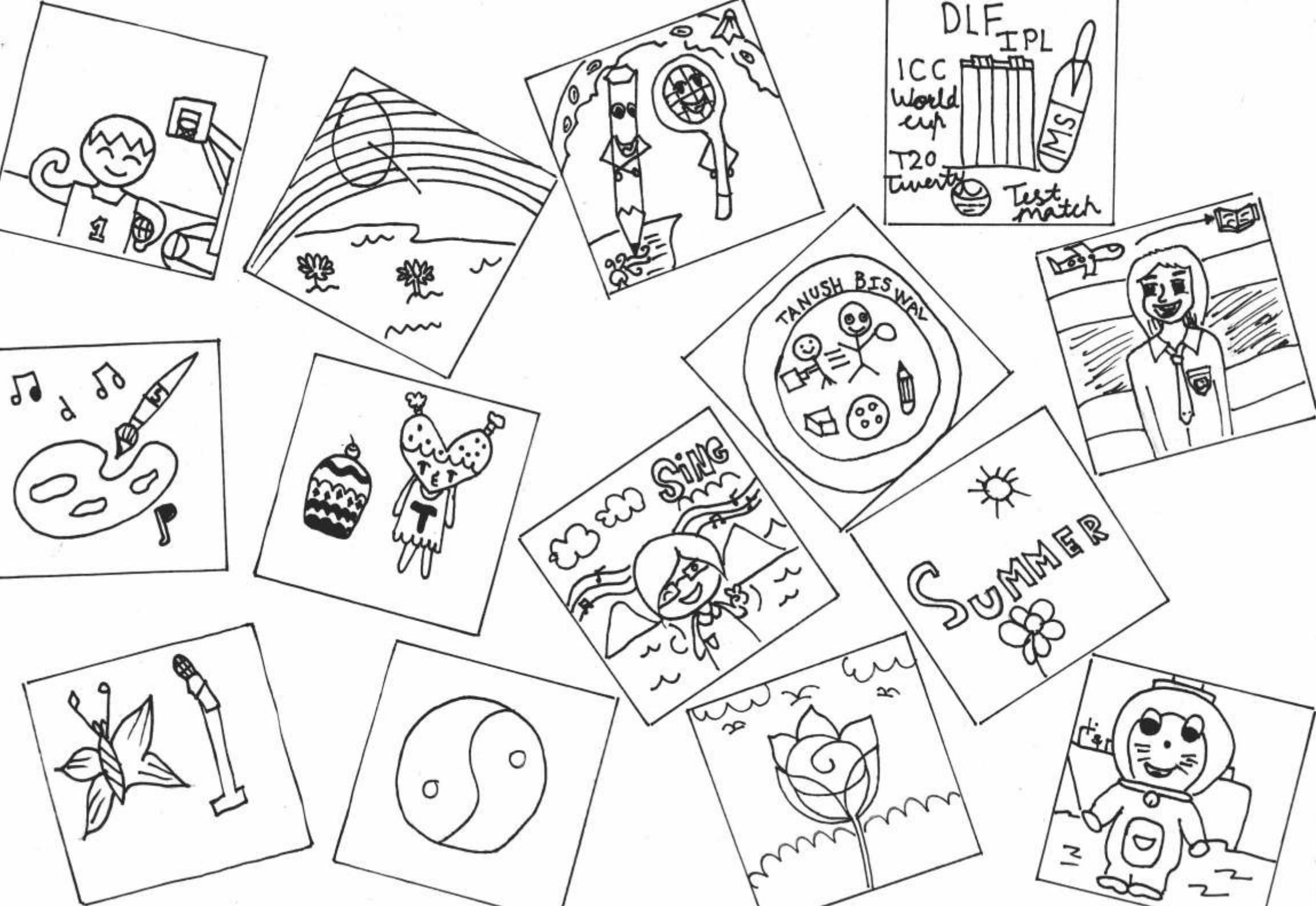
ଇଟାଲିରୁ ଆସିଥିବା ଜୁଲିଆ କାପୋନେରି ଓ ମାରିଆ ମନୋନି ବକୁଳ ପାଉଣ୍ଡେସନ୍ତରେ
୨୦୧୩ ମସିହାରେ ସେଇଥାଏବେ ଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ
ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚିତ୍ର କର୍ମଶାଳାର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ପିଲାମାନେ ଇଟାଲିର
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିଶୁଗଞ୍ଜ ପିନୋକିଓର ଚିତ୍ରରୂପାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ବକୁଳ ପାଉଣ୍ଡେସନ୍ ବୁଲିବାକୁ ଆସି
ଥିବା କିଛି ଇଟାଲିଯ ଛାତ୍ର ଏହି ବହିଟିର ମୁଦ୍ରଣରେ ଆର୍ଥିକ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ବହି ସହିତ ବକୁଳ ପାଉଣ୍ଡେସନ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିଶୁକାହାଣୀ
ଚିତ୍ରିତ ବହି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

କୁନି ଚିତ୍ରକରମାନେ

ତନୁଷ ବିଶ୍ୱାଳ, ନ୍ୟାସନାଲ ପବିନ୍ଦିକ ସ୍କୁଲ, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ
ତିଷ୍ଠ୍ୟା ବିଶ୍ୱାଳ, ନ୍ୟାସନାଲ ପବିନ୍ଦିକ ସ୍କୁଲ, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ
ଦିବ୍ୟମ ଦୀପଙ୍କର ଧଳ, ଷ୍ଟୁଆର୍ଟ ପବିନ୍ଦିକ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଗୀତିଙ୍ଗା ଅର୍ଚତା, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଅଦିତି ରାଉଡ଼, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଶ୍ରେଯୋ ସୁହାନୀ, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଆଞ୍ଜେଲିନୀ, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଅମନ୍ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମାନ୍ତ୍ରୀ ଦେନି, ସାଇ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଚଟ୍ଟାନନ୍ ମାଇଜ୍‌ଜୁଲ, କିଟ୍ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ପୋରଙ୍ଗାନ ଥୋଗନୋଇ, କିଟ୍ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଦାରଓଡ଼ି ଖୁମସାଡ଼ାଙ୍ଗ, କିଟ୍ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଦାନିତା ରିଡ଼୍‌ସାଡ଼ାଦ, କିଟ୍ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ନସ୍ତାରୁଡ଼ ଥିଆନ୍ତାଗୋଏନ୍, କିଟ୍ ଇଂଟରନ୍ୟାସନାଲ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପିନୋକିଓ ଗୋଟେ କାଠକଣ୍ଠେ, ଯିଏକି ସଡ ସତିକା ପିଲାଟିରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ମିଛ କହେ, ଆଉ ମିଛ କହିଲେ ତା'ର ନାକ ଲମ୍ବା ହୋଇଯାଏ । ପିନୋକିଓ କ'ଣ ସତରେ ଠିକ୍ ନାକ ଥିବା ପିଲାଟିଏ ହୋଇପାରିବ ?
ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଚାଲ ଏଇ ବହିଟି ପଢ଼ିବା ଯାହାର ଚିତ୍ର ପିଲାମାନେ ଆଙ୍ଗିଛନ୍ତି ।

Rs. 40/-

Bakul
Books

www.books.bakul.org